

בס"ד ד' ניסן, שנה"ל תשע"ב, 27-4-2012

ישיבת בנ"ע קריית הרצוג בני ברק

מטלת ביצוע באזרחות, וחינוך לתעבורה

נושא המטלה:

צבע דהוי בתחנות אוטובוס

בשכונת קריית הרצוג שבבני ברק

זכויות האדם והאזרח הנידונות:

הזכות למידע

קבוצה מס' 37

כיתת האזרחות: יוסי כראף

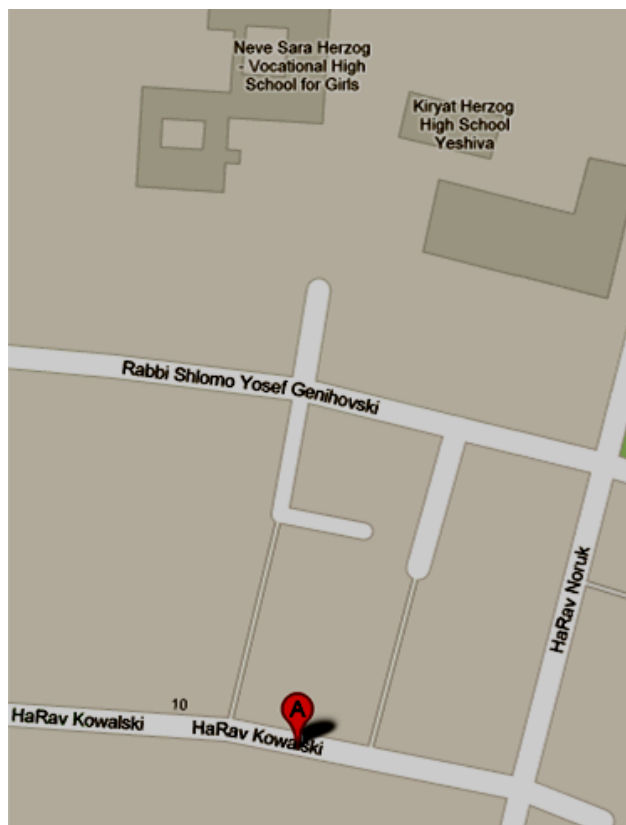
שם התלמיד	ת"ז	כיתה	רחוב ומספר	עיר	טלפון	חתימה
דביר חדר	316081009	י"א 3	קפלן 61 א'	פתח תקווה	0526080601	
אוהד עורקבי	315373829	י"א 3	השר משה 45	רמת גן	0525988222	

תוכן העניינים :

3.....	1. זיהוי פיזי.....
5.....	2. ניסוח הבעיה האזרחית.....
6.....	3. ספרות ומקורות.....
7.....	3.1 מקור א' - פסק דין.....
9.....	3.2 מקור ב' - הצעה לחוק.....
10.....	3.3 מקור ג' - אתר משרד התחבורה.....
11.....	3.4 סיכום.....
12.....	4. מחקר.....
12.....	4.1 שאלון (סקר).....
17.....	4.2 ראיון.....
20.....	4.3 מסקנות.....
21.....	5. פתרונות.....
22.....	5.1 פתרון א'.....
23.....	5.2 פתרון ב'.....
24.....	5.3 פתרון ג'.....
25.....	5.4 סיכום ופתרון סופי.....
26.....	6. תוצר.....
27.....	6.1 תוצר א'.....
29.....	6.2 תוצר ב'.....
31.....	6.3 תוצר ג'.....
33.....	6.4 סיכום ותוצר סופי.....
34.....	יומן למידה אישי.....

1. זיהוי פיזי:

ברחוב קובלסקי 5 בשכונת קריית הרצוג ישנה תחנת אוטובוס. תחנה זו משמשת רבים, דיירים ועוברי אורח

שהולכים באזור. התחנה משמשת כמקום איסוף והורדה לקווים 5 ו 2 של חברת דן. שתי קווים אלו הם משמעותיים וחשובים עבור כל מי שגר באזור זה, מאחר והם סובבים את כל בני ברק ושכנותיה - רמת גן ועוד.

הבעיה העיקרית שנוכחנו בפניה היא דהייט הצבע בשפת התחנה. הצבע שם אמור להיות אדום צהוב מלכתחילה, וכשאנחנו עמדנו בתחנה בחיכוך לאוטובוס הוא היה אפור. זהו הצבע הנוכחי בשפת התחנה.

המפה מציינת את מיקום התחנה, הסימון האדום עם האות A מראה את המיקום הנגיש ביותר לכל דיירי קריית הרצוג ובכך את חשיבותה של תחנה זו.

התמונה הראשונה הינה תמונה מנקודת מבטו של הולך רגל בדרכו אל התחנה או במרחק של כשני מטרים מצידה הימני. רואים את הבעיה הכוללת יחד עם התחנה עצמה.

התמונה השנייה היא הסתכלות של נוסע מתוך התחנה בזמן שבו הוא מחכה לאוטובוס או סתם יושב בתחנה.

התמונה השלישית היא קירוב (זום) על המפגע, לראות את החוסר בצבע ואת הבעייתיות.

2. ניסוח הבעיה האזרחית:

נהג תמים נוהג ברחוב קובלסקי בשעות הלילה וממהר לעלות לבקר חברים/משפחה בבניין מספר חמש. הוא מחפש מקום לחנות ורואה מולו מקום של בערך 4 מטרים. זה נראה לרגע כהשגחה אלוקית. כמה שעות לאחר מכן הוא יורד למכוניתו ומוצא דו"ח מודבק על חלוננו, לכאורה תמים- העומד על סכום של 500 שקלים חדשים.

זהו מקרה אחד מבין רבים של אנשים שחננו במקומות האסורים, או שתחנות אוטובוס שלא היו מסומנות כראוי. המקרה לשנו מתאר את סיפורו של אדם שפגשנו באותה תחנה בזמן ביצענו את השאלון בחלק המחקר. הוא ביקש להישאר אנונימי וכך נעשה, אך הסיפור ממחיש את חומרת העניין של דהיית הצבע בשפת התחנה.

ישנה זכות מאוד חשובה שנפגעה במקרה הנ"ל- הזכות למידע. לכל אזרח יש את הזכות לדעת. חוסר הצבע בתחנה גוזל ממני את הידיעה שאסור לי כנהג לחנות שם! זוהי פגיעה בזכותי כאזרח במדינה דמוקרטית היא מדינת ישראל! זוהי הזכות המשמעותית והגדולה ביותר שגורמת למפגע שלנו להיות למפגע. חוסר הצבע לא מעיד על היותה של תחנת אוטובוס, או על איסור לחנייה באותו מקום.

הזכות למידע נותנת לכל אזרח ואזרח את הזכות לדעת כל מה שהוא צריך. זאת אומרת שאם אדם צריך לדעת מתי יגיע אוטובוס, זוהי חובתה של המדינה לתת לו מידע זה על פי זכות זו. זכות הציבור לדעת היא זכותו של אדם, ושל הציבור כולו, לקבל מידע הרלוונטי לצרכיו ולתחומי העניין שלו. לזכות זו היבטים אחדים:

זכותו של האזרח לקבל מידע מרשויות השלטון על פעולתן. מימוש עיקרי בישראל של זכות זו נעשה בחוק חופש המידע.

זכותו של אדם לקבל מידע באמצעי התקשורת, בנושאים שבהם עוסקים אמצעי התקשורת. זכות זו מתנגשת לעתים באינטרסים אחרים, כגון ביטחון המדינה או הזכות לפרטיות, ונדרשת הכרעה בדבר האיזון הנכון בין שתי הזכויות. זכות הציבור לדעת משלימה את הזכות לחופש הביטוי.

במפגע שלנו מדובר רק במקרה בו הזכות של עוברי האורח ישירות מול המדינה בעקבות חוסר הצבע בתחנה.

3. ספרות ומקורות:

כמו שראינו בפרקים הקודמים, הבעיה של חוסר הצבע הינה משמעותית ומפריעה לכל עוברי האורח ברחוב- לדיירים, נוסעים ואף נהגים.

אנחנו רוצים לראות מקורות בהם יתייחסו לבעיה הנ"ל, פסקי דין שהיו, חוקי המדינה בנוגע לתחנות אוטובוס, וכל דבר שיכול לעזור לנו בגיבוש דעה פתרון ותוצר בנוגע לבעיה המדוברת.

מטרת הפרק הזה היא לבסס את ידיעתנו ממקורות מוסמכים ומוכרים וכך נוכל ללמוד איך לבסס את טענתנו.

אחרי קריאה מרובה במקורות רבים נכיר את המה שמותר לנוף מה שמגיע לנו, ומה שאנו יכולים לדרוש. אנחנו הולכים להשתמש במקורות מוסמכים בלבד, פסקי דין, אתרים, ומשרד הביטחון. כך נוכל להגיע לדברים האמינים והיעילים ביותר כלפי עבודתנו.

אנחנו רוצים להשיג כמה שיותר מידע בנוגע למה זכויותיו בכל הנוגע למפגע וכך שפרק הפתרון והתוצר נוכל לנסח פתרון יעיל ותוצר חוקי, כך ורק כך נוכל לתקוף את הבעיה ולהביסה לתמיד או לפרק זמן כלשהו.

אחרי ניתוח נראה עד כמה הזכות למידע נפגעה, וכמה עזרה נוכל לתבוע על מנת לטפל בבעיה שנוצרה. כל זאת נוכל לעשות רק לאחר מחקר בספרות מקצועית וחוקית, וזה מה שיעשה בפרק זה.

אנחנו מקווים שנגיע להישגיים מרביים ולהבנות מעמיקות בנוגע לבעיית הצבע בתחנת האוטובוס.

3.1. מקור א' - פסק דין:

הקדמה:

פסק הדין שמצאנו דן ב: "...בשאלת בחירת מקום החנייה של האזרח, שאלה שמטרידה כמעט כל אזרח בעל מכונית במקומותינו. קרי, האם חנייה של אדם תיחשב כהפרעה לתנועה למרות שאין לו כל תמרור האוסר חנייה? וכיצד על אזרח לדעת כי הוא חונה במקום המפריע לתנועה?"

המקור ברובו: (בחרנו את הקטעים הרלבנטיים)

שופט: אברהם נ. טננבוים (שופט תעבורה)

"...הנאשם מר קמחי יחיאל הואשם בעבירה על תקנה 1(71) (לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961)

הפרעה לתנועה. (הטענה העובדתית הייתה כי ביום 16.6.04 בסמוך לשעה 09:47 בירושלים. עצר הנאשם את רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה ברח' נעמי קיס שבירושלים. כתב האישום הוצמד למכונית: דו"ח הדבקה (שכן הנאשם לא היה ברכבו באותה עת).

נתאר ראשית את העובדות שאינן שרירות במחלוקת. קרי, המקום שבו חנה הנאשם. הנאשם החנה את רכבו ברחוב נעמי קיס בירושלים, בנתיב הימני ביותר. נתיב ימני זה הוא הנתיב ממנו ניתן לפנות ימינה ולהשתלב לכביש מס' 1. על הנתיב מסומנים חיצים המורים כי הנתיב משמש לפניה ימינה לכיוון כביש מס' 1 ולא להמשך ישר. הנאשם החנה את רכבו לאחר מכולת זבל הנמצאת על הנתיב כפי שניתן לראות בתמונות שהגיש לבית המשפט.

...אין סימון אדום-צהוב (האוסר עצירה או חנייה פרט לאוטובוס) על אבני השפה של נתיב זה הפונה ימינה, ואין גם כל תמרור האוסר במפורש על החנייה. רק אחרי המקום שבו החנה הנאשם את רכבו, לאורך כ 5 מטר עד לצומת קיים סימון שכזה. אין גם סימון האוסר חנייה בקטע של כשלושים מטר לפני המקום שבו חנה הנאשם. במילים פשוטות יותר, ישנו קטע של כשלושים מטר שאיננו צבוע כאסור לחנייה בעוד שלפני אותו קטע ואחריו, ישנו סימון האוסר חנייה.

הצדדים מסכימים כי הנאשם החנה את רכבו שלא בחניה המסומנת באדום – צהוב באופן ברור, ואין תמרור האוסר חנייה שם.

....

ומכאן למקרה שלפנינו. במקרה שלפנינו, פורמאלית לפחות מסתבר כי הנאשם חנה כחוק בחניה שאיננה מסומנת כאדום-צהוב.

...

ממילא ברור כי לא ניתן לבוא לנאשם בטענות על אשר חנה במקום בו חנה כאשר זכותו היא לעשות כן ועל כן החלטתי לזכותו מכל אשם."

סיכום:

לאחר עיון בפסק הדין הנ"ל, ניתן לראות בוודאות שאדם שחנה במקום שלא ידע שהיה אסור לו יכול לצאת זכאי ובלי הרבה הרהורים. זוהי בעיה אחת של חוסר הצבע בתחנה- פגיעה בזכות למידע ובכך לגרום לאי הבנות ואף דו"חות חסרי מהות. זהו מקור אחד מתוך שלושה בו ראינו איך חוסר הצבע גרם לאדם לעוגמת נפש, גם אם היא מינימאלית, זה לא נעים לא לנאשם ולא למאשים.

(פסק הדין של אברהם נ. טננבוים מהתאריך 8.3.2006. ת 175753/05)

http://www.psakdin.co.il/fileprint.asp?FileName=/Taavura/Private/ver_cbnq.htm

3.2. מקור ב' - הצעה לחוק:

הקדמה:

חיפשנו חוק שימחיש את הבעייתיות של חוסר הצבע בשפת התחנה, ומצאנו חוק את חוק חופש המידע, שמתקשר ישירות לזכות הנפגעת במפגע התעבורתי שלנו - הזכות למידע.

"הזכות לקבל מידע מרשויות ציבוריות היא אחת מזכויות היסוד במשטר דמוקרטי. היא תנאי בסיסי להגשמתו של חופש הביטוי ולמימוש זכויותיו הפוליטיות והאחרות של אדם בכל תחומי החיים. נגישות רבה יותר למידע תסייע לקידום של ערכים חברתיים ובהם שוויון, שלטון החוק וכיבוד זכויות האדם, ותאפשר גם בקרה טובה יותר של הציבור על מעשי השלטון.

הזכות למידע הוכרה למעשה בפסיקה; ואולם בפועל נראה כי לציבור לא ניתנת מידה ראויה של גישה למידע שבידי הרשויות, וכי קשה לשרש את נטיית הרשויות לראות במידע נכס שלהן ולא נכס המוחזק בנאמנות על ידיהן עבור הציבור ומטעמו. גם מבחינה מעשית אין הרשויות כיום ערוכות למסירת מידע לציבור.

הסדרה חוקית של הזכות למידע על סייגיה וחריגיה תגבש באופן ברור ומרוכז יותר את גבולותיה, תסייע לשינוי קווי החשיבה המקובלים בקרב הרשויות הלכה למעשה ותחייב הקצאת משאבים למימושה של הזכות."

סיכום:

הצעת חוק זו (שנת 1997) מראה את הבעייתיות שבמפגע. המפגע מפריע לעובר אורח מלדעת שזהו מקום אסור לחנייה, עצירה, או כל שהייה זמנית אחרת עם רכבו. המקור הקודם המחיש בדיוק מה קרה רק מאחר והזכות הנ"ל נפגעה. חשוב מאוד שהזכות הזאת תיושם בתחנה בקובלסקי חמש ושהמפגע המדובר יטופל.

(הצעת חוק חופש המידע, התשנ"ז-1997, ה"ח 2630 מיום 25 ביוני 1997)

http://www.knesset.gov.il/laws/special/heb/freedom_info.htm

3.3. מקור ג' - אתר משרד התחבורה:

הקדמה:

לאחר שהסתכלנו על שני המקורות הקודמים, המקור הבא מוכיח את רשלנות משרד התחבורה בנוגע לחוק הנ"ל. את הציטוט הבא ניתן למצוא באתר משרד התחבורה, והנה הוא כמו שהוא מוצג שם:

מקור:

"חוק חופש המידע קובע כי לכל אזרח או תושב, יש את הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק (כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב). משרד התחבורה נדרש עפ"י חוק זה לקיים ערוצי תקשורת פתוחים בכל תחומי התחבורה: יבשה, אוויר וים, וכך לאפשר לציבור המבקש להיחשף למידע ולבחון את פעולות המשרד הנרחבות והנוגעות לכלל הציבור.

יישום החוק תורם רבות להשגת יעדי המשרד, חיזוק הקשר עם האזרח ומהווה כלי נוסף וחשוב בכל הקשור לשיפור השירות הניתן לאזרח ולקידום השקיפות והמחויבות של המשרד כלפי הציבור. כמו כן, מאפשר לציבור המבקש להכיר את העבודה המגוונת של המשרד וללמוד על הכללים לאורם פועלים במשרד התחבורה והבטיחות בדרכים לקידום מערכת התחבורה בישראל."

סיכום:

משרד התחבורה, כמו שניתן לראות מהכתוב, מכיר בחוק ומבין את חובתו לפרסם איפה תחנות האוטובוס שלו ואיפה לא. לפרסם זמני הגעה, איחורים, וקו טלפוני זמין. כמובן שעל כל שירותיו ניתן לכתוב עבודה שלמה בפני עצמה, אבל אנו כאן דנים בעניין של התחנות וחוסר הצבע בחלקם, וכמו שניתן לראות כאן - למרות שמשרד התחבורה מודע לחובתו, אין הוא ממלא אותה בשלמותה ובכך גורם למפגע תעבורתי ברחובות בני ברק.

אתר משרד התחבורה (עמוד הבית < פרסומים < חוק חופש המידע)

http://he.mot.gov.il/index.php?option=com_content&view=article&id=485&Itemid=108

3.4. סיכום:

לאחר חקר בספרות מקצועית בנוגע לבעיה בקובלסקי חמש, הגענו לכמה מקורות מאוד חשובים שעזרו לנו לגבש דעה כללית כרגע לגבי הצבע הדהוי.

המקור הראשון הראה לנו פסק דין של תוצאות רשלנות משרד התחבורה. היה שם אדם שחנה בתמימות ובלי שום כוונה לפגוע באף אחד, ולאחר מכן קיבל את דו"ח בגלל שהמדינה לא דאגה ליידע אותו שאסור לו לחנות במקום המדובר. זוהי דוגמא מושלמת לרשלנות המשרד, והמקור תמך ועיצב את דעתנו למצב בו אנו מאשימים את המדינה באופן מלא על הצבע הדהוי.

המקור השני הוא הצעת החוק של הזכות למידע, שזה בעצם מה שהמדינה לא הקפידה עליו במפגע שלנו. מדובר על הזכות למידע שנפגעה כאן ברמה גדולה מאוד. פגעו בזכותנו כתושבים לדעת איפה האוטובוס צריך לעבור, איפה מותר לנו לחנות, ואיפה אסור לנו לעמוד ולזמן רב. זוהי בעיה שגורמת ויכולה לדרום להמון אי נעימות בין נהגים, שוטרים, וסתם דיירים באותו רחוב.

המקור השלישי והאחרון שלנו הוא ציטוט מאתר המשרד לתחבורה שבו הם מתחייבים ליידע את הנוסעים בנוגע לכל הנוגע אליהם כחברה. הם מתחייבים להודיע מתי יגיע האוטובוס, מתי לא, והכי חשוב- איפה הוא עובר. בפועל ההבטחה הזו לא קיימת, כמו שניתן לראות כעובר אורח רגיל ברחוב קובלסקי 5.

לסיכום, לאחר מחקר בספרות מקצועית ושלושה מקורות אמינים, מצאנו מידע רב בנוגע למפגע שלנו. בזכות המידע הרב שרכשנו בקריאה וניתוח הקטעים גיבשנו דיעה בנוגע לחומרת המצב וגם מה יש לנו לומר על מנת להסביר את עמדתנו ולחזק את טענתנו שצריך וחשוב לצבוע מחדש את השפה ובקרוב מאוד.

4. מחקר:**4.1. שאלון:**

בשאלון שלנו נשאלו 11 אנשים 4 שאלות. את התשובות סידרנו בגרפים על מנת לראות את האחוזים בהם הבעיה מפריעה לתושבים / נוסעים / דיירים.

מתוך ה 11 אנשים שנשאלו, 4 גברים ו-7 נשים. שמותיהם של הנשאלים היו:

- (1) אברהם שרעבי
- (2) יהושע כהן
- (3) צבי ברקוביץ'
- (4) דב אלעזר
- (5) שרה איצקוביץ'
- (6) בת שבע טרבלסי
- (7) אילנה אייזנמן
- (8) חנה רוט
- (9) מיתר נויפלד
- (10) חנה קירשנבוים
- (11) יפה אזולאי.

אני מצהיר שכל האנשים הנשאלים היו במקום, והשאלון נשאל במקום המפגע. בזמן השאלון הצבענו על מה התכוונו ואי לכך בהתאם לזאת אני מצהיר שכולם היו ונכחו במקום המפגע.

שאלות שנשאלו:

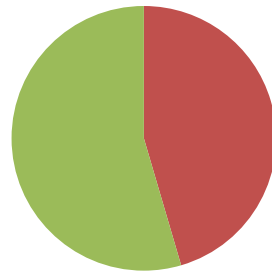
- (1) האם חוסר הצבע בשפת האוטובוס מפריעות לך בתור נוסע/ת ?
 (א) מפריע מאוד (ב) מפריע במידה בינונית (ג) לא מפריע (ד) אף פעם לא שמתי לב לבעייה
- (2) האם לפי דעתך כדאי ו/או צריך לצבוע מחדש את הסימון ?
 (א) חשוב מאוד (ב) כדאי (ג) לא משנה (ד) זה לא ישפיע על כלום
- (3) האם חשבת לפעול בנוגע לזה ?
 (א) כן (ב) לא (ג) ניסיתי ונכשלתי
- (4) האם אי פעם קיבלת/ה דו"ח בגלל שחנית במקום שבו אסור היה לחנות, אך ורק בגלל חוסר הידע שאסור לחנות בו ?
 (א) כן (ב) לא

טבלאות:

האם לפי דעתך כדאי לצבוע מחדש את הסימון?	
4	חשוב מאוד
4	כדאי
0	לא משנה
3	זה לא ישפיע על כלום
האם חשבת לפעול בנוגע לזה?	
0	כן
11	לא
0	ניסיתי ונכשלתי
האם אי פעם קיבלת דו"ח מחוסר ידע שאסור לחנות שם?	
4	כן
7	לא
האם דהיית הצבע מפריעה לך כנוסע/ת?	
0	מפריע מאוד
5	מפריע במידה בינונית
6	אף פעם לא שמת לב לבעיה

עיבוד תוצאות וגרפים:

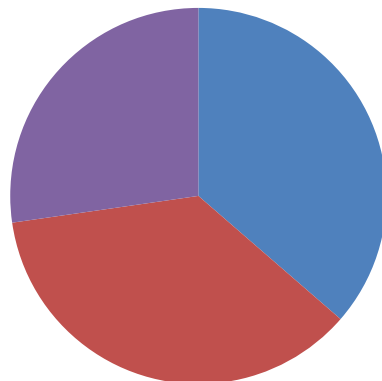
האם דהיית הצבע מפריע לך בתור נוסע/ת?

- מפריע מאוד
- מפריע במידה בינונית
- אף פעם לא שמתי לב לבעייה

שאלה 1:

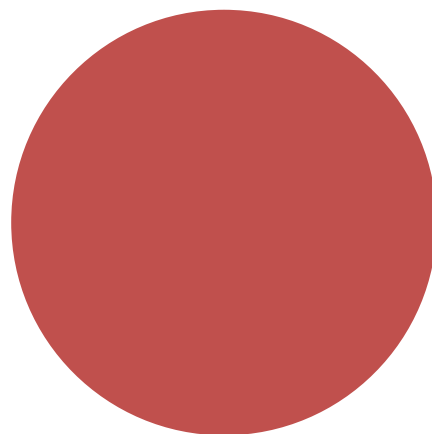
האם לפי דעתך כדאי ו/או צריך לצבוע מחדש את הסימון?

- חשוב מאוד
- כדאי
- לא משנה
- זה לא ישפיע על כלום

שאלה 2:

האם חשבת לפעול בנוגע לזה?

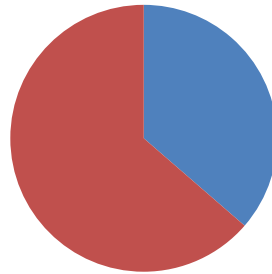

- כן
- לא
- ניסיתי ונכשלתי

שאלה 3:

שאלה 4:

האם אי פעם קיבלת/ה דו"ח בגלל
שחנית במקום שבו אסור היה לחנות,
אך ורק בגלל חוסר הידע שאסור לחנות
בו?

כן
לא

4.2. ראיין:

הראיין שלנו היה עם מר שמעון עורקבי. המרואיין עבר בתחנה והוא עובד עירייה.

לאחר שהיה נוכח לשערורייה על שפת המדרכה הוא הסכים לנו לשאול אותו בנוגע לדעתו מאחר וראה בבעיה משמעותית מאוד ורצה לעזור כמיטב יכולתו לטפל בה. אנו מודים לו מראש.

איש המקצוע שבחרנו הוא שמעון עורקבי הוא נולד ב26/12/69 הוא בן 43. הוא נולד לאבא שלום עורקבי ולאמא זמירה שדה. הם גרו ברמת עמידר שברמת גן ועד עכשיו הוריו גרים שם והוא גר היום בהרא"ה שברמת גן, הוא למד ביסודי בבית ספר שלום שעד עכשיו קיים ובתיכון למד בישיבת בר אילן ובצבא היה בחיל האוויר. הוא עובד עכשיו בעירייה והוא עובד שם קרוב ל13 שנים ולפני זה הוא עבד בשיפוצים ששם הוא עבד 7 שנים והוא עזב כי העבודה הייתה קשה מאוד פיזית.

יש לו תואר ראשון בראיית חשבון.

שאלנו אותו שאלות מספר ואלה הן התשובות שקיבלנו:

שאלה: שלום. מה שלומך? נוכל לשאול אותך שאלות מספר לאחר שהיית נוכח במפגע בקובלסקי 5?

תשובה: ברוך ה'. הכבוד יהיה כולו שלי.

שאלה: כמה זמן הבעיה קיימת מנקודת מבטך?

תשובה: הבעיה שאתה מציג היא לא פשוטה. דהיית הצבע בשפת המדרכה היא בעיה חמורה מאחר וזה גורם לחוסר מידע לאנשים ולסכנה.

דהיית הצבעים ברחוב קובלסקי במצב כזה כך שהייתי מעריך שמדובר בתקופה של בין שלושה חודשים לחצי שנה. מזל שאף אחד לא ניזוק פיזית מזה, לכן צריך לטפל בה בהקדם.

שאלה: האם הבעיה השפיעה עליך אי פעם אישית?

תשובה: דהיית הצבע בקובלסקי אף פעם לא השפיעה עלי ישירות בגלל מספר סיבות. דבר ראשון אני איש מקצוע ומתעסק בכך ולכן אין אני טועה איפה צריך להיות ואיפה לא צריך להיות צבע.

דבר שני אני אדם מבוגר ומכיר כבר את הכבישים דיי טוב, לכן יודע אני להעריך איפה מותר ובודק שוב ושוב לפני שאני חונה במקום שאני תוהה לגביו.

למרות שזה אף פעם לא פגע בי ישירות, אני חושב שבחורים ובחורות צעירים וצעירות שעוד לא מכירים את כל הקונצ'ים הקטנים בכבישים יכולים להינזק מהבעיה ולכן כדאי מאוד לטפל בה.

שאלה: האם חשבת לטפל בבעיה?

תשובה: היה בי מחשבה לטפל בבעיה אבל חיכיתי שיתפנה לי קצת זמן בשביל זה כי אני דיי עסוק... ישנם פניות רבות בנוגע לדברים יותר חשובים ויותר מסוכנים.

שאלה: מה לדעתך צריך להיעשות בנוגע לבעיה, ועל ידי מי?

תשובה: הדרך הכי טובה לדעתי לטפל בבעיה היא על ידי צביעת האזור מחדש. רק ככה אפשר יהיה לתקוף את הבעיה באופן ישיר ו"לחסלה" אחת ולתמיד.

מי שאחראי לטפל בבעיה הם עיריית בני ברק והם היעד הבלעדי, אף אחד לא מחויב לעזור בטיפולה, והיא אחראית על דברים מסוג זה בעיר.

פניה אליה והסברת בעיות הבעיה תגרום לטיפול מידי לפי דעתי. תלוי ברצון של הקהל.

שאלה: עד כמה חשוב לפי דעתך לטפל בבעיה?

תשובה: חשוב לי מאוד לטפל בבעיה. אני רואה בה משמעותית מאוד.

שאלה: למה אתה לא פונה על העירייה אם כן?

תשובה: כמו שאמרתי כבר לפני זה, אני אדם עסוק ויש לי סדר עדיפויות.

אני אחזור על מה שאמרתי מקודם, הבעיה אף פעם לא פגעה בי ישירות ולכן אני מעדיף לטפל קודם כל בדברים החשובים מאוד והמסוכנים קצת יותר.

שאלה: האם אתה מכיר בעיות דומות במקומות אחרים?

תשובה: נתקלתי בעוד כמה מקומות בהם הצבע היה דהוי על המדרכה, אבל בכל מקום שבו הייתי הבעיה טופלה באופן כמעט מיידי- במקסימום שבוע לאחר הייתי נוכח באותו מקום.

נקווה שאותו הדבר יקרה פה.

שאלה: מה נעשה באותם מקומות?

תשובה: ברוב המקומות צבעו מחדש את שפת המדרכה ויש חלק מקומות שמו תמרור שהחליף את הצבע.

שאלה: מה היית מציע שאנחנו נעשה על מנת לקדם ולסדר את הבעיה כאן בבני ברק?

תשובה: לדעתי הכי פשוט וקל זה להתקשר אל העירייה למי שאחראי לבעיות האלה בעירייה ולספר להם על הבעיה והם יבקשו כתובת מדויקת וישלחו עובדים לטפל בבעיה.

שאלה: מה אתה מציע כדי שזה לא יקרה שוב?

תשובה: לכתוב מכתב לראש העיר או משהו בכיר בעירייה שיבדוק למה הצבע כל פעם דוהה ואולי ישתמשו בצבע יותר עמיד או שישתמשו בפתרון אחר ולא בצבע.

שאלה: האם לפי דעתך המכתב יהיה יעיל, או אפילו התלונה שהצעת לפני? אם אתה חשוב שכן, עד כמה יעיל עלול זה להיות?

תשובה: שאלה מטעה קצת מאחר שאני עצמי עובד עירייה ואסור לי להביע דעה שכזאת. אבל אם זה רק בשביל עבודה אגיד את דעתי:

הבעיה לא תטופל באופן מידי כי לא מרגישים את האימננות שבה. עוד לא קרה שום מקרה משמעותי שהעיר אותם, ועד שלא יקרה, כלום לא יעשה לדעתתי...

אם השאלה הבאה היא מה אפשר לעשות כדי לזרז אותם, אני חושב לחץ ציבורי תמיד עובד. ראש העיר מרגיש מאוים, ואז הכול נפתר מהר מאוד...

שאלה: תודה רבה שענית על השאלות, עזרת לנו מאוד!

תשובה: שמחתי לעזור. בהצלחה!

אני מצהיר בזאת שמר שמעון עורקבי היה בתחנת האוטבוס ברחוב קובלסקי 5, שבקריית הרצוג שבבני ברק.

על החתום,

דביר חדר

4.3. מסקנות:

לאחר שאלון מעניין וראיון לא פחות מסקרן הגענו לכמה מסקנות. נפרט אותם כאן וננסה להגיע לגיבוש דעה שתעזור לנו בפתרונות.

קודם כל חשוב מאוד לטפל בבעיה, לא משנה באיזה דרך או אמצעים. חשוב מאוד להגיע לפתרון ולסכם על דרך פעולה אחרת כמו שאמר מר עורקבי " יכולים להינזק מהבעיה", ואין אנו רוצים שאף אחד ינזק מבעיה כה קלה לפתרון.

מסקנה נוספת היא שרוב האנשים לא מוכנים לפעול. ראינו זאת בשאלות כאשר אחד עשרה מתוך אחד עשרה אנשים בחרו בתשובה של "לא" בשאלה "האם חשבת/ה לפעול בנוגע לבעיה?". למה זה ככה? הרי יותר משלושת רבעי מהאנשים הודו בכך שהבעיה מפריעה לה במידה מסוימת...

לא רק שמעט מאוד אנשים מוכנים לפעול, יותר מ-75% מהנשאלים בשאלון אמרו שצריך לטפל בבעיה. ושוב חוזרת השאלה למה אין הם רוצים לפעול? בראיון מר עורקבי מעלה טיעון שאין אוזן קשבת לבעיות הקהל, ושהדרך היחידה היא אלימות תקשורתית. זאת אומרת לעשות המון רעש על מנת למשוך תשומת לב, ורק כך נוכל לפתור את הבעיה...

דבר אחרון שעולה מהשאלון הוא שיותר מרבע מהאנשים קיבלו פעם דו"ח מאחר וחנו במקום שלא ידעו שאסור להם! זהו עוון למדינה שבגלל רשלנותה אנשים "זוכים" לעוגמת נפש שכזו ומקבלים דו"חות על עבירות שלא היו בידיהם.

לסיכום, חייבים לטפל בבעיה, ולכן בפרק הבא נדון בכמה פתרונות שיכולים לעזור לנו לפתור את הבעיה. מותכם נבחר את היעיל ביותר עד שנגיע להחלטה איך לפעול, איפה לעול, ועל מה לפעול.

5. פתרונות

לבעיה שחקרנו ותיעדנו ברחוב קובלסקי חמש ישנם כאין ספור פתרונות, חלקם הגיוניים וחלקם אף לא מעשיים. אנחנו רוצים להציע שלושה פתרונות, לבדוק את היתרונות והחסרונות של כל אחד. לראות במה הוא יכול להועיל, איך להזיק, כמה נצטרך להשקיע על מנת להפיק את המרב, ומה נצטרך לעשות כדי בעצם לתקן את חוסר הצבע בתחנה.

לאחר שהבנו את חומרת העניין ואת הזכות הנפגעת על ידיו יכולים אנו לנסח את הפתרונות שיתקפו את הבעיה מכל הכיוונים ובכך לשפר את איכות החיים של כולם העוברים באותו מקום.

הפתרונות שלנו יהיו מעשיים, נגישים, ודורשים המון רצון טוב. אם אנשים ימשיכו להיות אדישים, אף אחד לא יכול יהי להזיז את הבעיה ולקדם אותה אל הפתרון המיועד.

כל פתרון שנציע ננתח מכל הכיוונים - נרשום יתרונות, חסרונות, מה בא במקום מה, למה הוא איכותי או למה לא. מי מבצע ושאלות אחרות בנוגע להוצאה לפועל יהיה בחלק התוצר ולא כאן. בפרק הזה אנחנו רק מציעים רעיונות (תיאורטיים או מעשיים) כדי לפתור את הבעיה שמצאנו.

חלק מהפתרונות הם דיי ישירים ולכן אפשר להגיד שלא היה צריך יצירתיות כדי לחשוב עליהם אבל גם הם חשובים לא פחות. הם חשובים מאוד מאחר ותמיד צריך את הבסיס, ולפעמים דווקא הוא מכסה את כל הדרישות ובדרך הטובה ביותר.

ניגש כעת לפתרון הראשון, בו הרעיון הוא דיי ישיר ותוקף ישירות את הבעיה.

5.1 פתרון א': צביעה מחדש של הצבע הדהוי

הקדמה:

אנחנו מציעים לצבוע את השפה של הכביש וזהו. ברגע שנצבע את התחנה מחדש נפתרו את הבעיה העיקרית- כל אחד ואחד יוכל לדעת שהתחנה הנ"ל מיועדת היא לאוטובוסים ולא יוצרו שום אי הבנות בנוגע למקומות חנייה.

כמובן שכמו כל פתרון או דבר אחר בחיים יש לנו פה יתרונות וחסרונות. חלקם משמעותיים מאוד, וכדי לדעת להחליט אם הפתרון הוא טוב או לא טוב נצטרך לרשום את כולם ולפי זה לראות עד כמה הוא יועיל ועל חשבון מה זה יבוא...

יתרונות:

- ✓ צביעה מחדש יפתור באופן מיד את הבעיה.
- ✓ זול מבחינת מחירים.
- ✓ מידי ובר השגה.

חסרונות:

- ✓ בדרך כלל לא יחזיק מעמד לזמן רב.
- ✓ דורש שיתוף פעולה מהעירייה, מה שבדרך כלל קשה להשגה.

סיכום:

בקלות ניתן לראות שמדובר כאן ביותר יתרונות מחסרונות, אולי זה מראה אל היות הפתרון היעיל ביותר? נשווה ונראה מה היעיל ביותר בתת הסעיף סיכום של פרק זה. עד אז נמשיך להשאיר את הראש פתוח להגיע לפתרונות היצירתיים והיעילים ביותר.

חשוב לזכור שהפתרון הנ"ל מתקן את הזכות שנפגעה בבעיה עצמה- הוא משיב לנו את הזכות לדעת שקיימת תחנה במקום הנ"ל.

5.2. פתרון ב': העתקת התחנה

הקדמה:

הפתרון השני שלנו הוא העתקת התחנה למקום אחר. לצבוע לחלוטין את המקום הישן בצבע שיכול להרשות שם חניות, ואז לא יהיו אי הבנות.

זהו פתרון טיפה מוקצן, והוא גם לוקח בחשבון את פתרון א' - בתחנה החדשה יצטרכו לצבוע מחדש על מנת שיראו את האדום צהוב.

כמו הפתרון הקודם, יש יתרונות וחסרונות וצריך לדון בהם על מנת לבדוק את יעילות הפתרון.

יתרונות:

- ✓ הבעיה תיפתר
- ✓ התחנה תושם במקום יותר ברור ובכך תהיה יותר נגישה
- ✓ נסיעה יותר בטוחה כנהג, ויותר מקום חניה לרכב פרטי...

חסרונות:

- ✓ דורש שיתוף פעולה מרבי עם העירייה
- ✓ יקר כספית
- ✓ בטוח שיהיו אנשים שיתנגדו
- ✓ הרבה אי הבנה בזמן המעבר של התחנה

סיכום:

הפתרון הזה, בשונה מהקודם, רואים בו שכמות החסרונות עולה על היתרונות, לכן מראש אפשר אולי לוותר על הפתרון? נשאיר את ההחלטה הזאת לחלק הסיכום.

5.3. פתרון ג': ביטול התחנה

הקדמה:

הפתרון הכי מוקצן לדעתי הוא פשוט למחוק את התחנה. דהייט הצבע הולכת ושבה וחוזרת לא משנה כמה פעמים צובעים, תמיד יורד הצבע וחוזרים לאותה בעיה.

כמובן שפה יהיה יתרונות, כמו פתרון הבעיה. הזכות כבר לא תיפגע, כי הזכות לדעת לא תהיה אפילו קיימת- הרי לא יהי מה לדעת.

כמו בשתיים הקודמים נשווה בין היתרונות והחסרונות ונראה מה ניתן להחליט:

יתרונות:

- ✓ פתרון יעיל של הבעיה
- ✓ מרחיב את מרחב החניה האפשרי לדיירים.

חסרונות:

- ✓ אי הבנה עצומה בנוגע למיקום התחנה.
- ✓ דרך ארוכה של האוטובוס תהיה בלי מסלול- תידרש הליכה מרובה מהנוסעים.
- ✓ חוסר נגישות לאנשים שגרים במרחק קרוב לתחנה הקיימת.
- ✓ עדיין ידרוש כסף למחוק את המעט צבע שקיים ולשבור את התחנה לחלוטין.

סיכום:

כאן זה כמעט חד משמעי שהפתרון לא יעיל. לא הגיוני לקחת משהו שכמות החסרונות בו היא פי שתיים מכמות היתרונות. כמובן שאין זו החלטה סופית, אבל זהו מרושם ראשוני עם הפתרון הנ"ל.

5.4. סיכום ופתרון סופי :

לאחר שניסחנו והצענו שלושה פתרונות לבעיה ברחוב קובלסקי חמש, כל מה שנותר עכשיו הוא לבחור את הטוב ביותר, ואת זה נעשה על ידי שיקול לוגי כך שנוכל להפיק את המקסימום לפתור את הבעיה ביעילות האפשרית.

נתחיל מהשלישי לראשון, וכך נשלול את הפחות טובים ונגיע ליעיל ואפקטיבי ביותר :

אין השלישי יעיל מאחר ואפשר להגיד את מה שנאמר שם על כל תחנה, ובסופו של דבר נבטל ככה את כל מסלולי האוטובוס של כל החברות. אם כל פעם שהצבע ידהה נבטל תחנה, האוטובוס יהיה ישיר ממקום א' לב' בלי שום תחנות באמצע.

השני לא שייך כי המהומה תהיה מאסיבית, והבעיה המקורית לא תיפתר לחלוטין. יש לה סיכוי עוד לחזור, ואין שום דבר שעלול למנוע ממנה לעשות זאת. ואם כל פעם נמשיך להזיז את התחנה הכסף הדרוש הוא בסכומי עתק ואין סיכוי בעולם כולו שהעירייה תתמוך בדבר שכזה - בקושי לעזור באופן מינימאלי הם מוכנים אז למה שיתרמו להנעת התחנה ממקום למקום כל כמה חודשים ? !

והגענו אל הפתרון הראשון. הוא היחידי שיעיל יותר מה שהוא מזיק. לא רק זה, אלא גם עם כל פתרון אחר שראינו הגענו בסוף לאותה בעיה התחלתית - דהייט הצבע. למרות שהבעיה לא תטופל באופן תמידי, ויצטרכו לדאוג לה כל כמה חודשים, זהו היעיל ביותר.

הפתרון שבחרנו מיצר את הזכות של הזכות לידע. לאחר שנצבע את התחנה כל עובר אורך יידע איפה בדיוק נמצאת התחנה וכך לבחור חניה מתאימה ולמנוע אי הבנות למינהן. זוהי הזכות היחידה שנפגעה - לפחות בעינינו - וכך גם הפתרון מתייחס אליה ופותר אותה באופן מלא.

למסקנה, הפתרון הראשון הוא היעיל ביותר. החלטנו על כך שהפתרון שאנו רוצים לפעול לפיו הוא צביעת מה שנהיה לדהוי, ונצטרך לפעול כדי לצמצם את החסרונות של הפתרון.

6. תוצר

בפרק הקודם בחרנו בפתרון של צביעה מחדש כיעיל ביותר. בפרק הזה (6) נדון באיך ניתן להוציא לפועל, ושוב מה היתרונות והחסרונות בכל דרך שנציע. נשתמש באותה תבנית כמו שהשתמשנו בפתרונות, והמטרה היא למצוא את הדרך היעילה ביותר, או לשלב את כולם וליצור מן דרך על שתפתור את הבעיה.

כדי להוציא משהו לפועל צריך כח אדם, רצון, ומשאבים. אנחנו נציע כאן שלושה תוצרים, ננתח ונראה אותם על חסרונותיהם ועל יתרונותיהם, ולאחר מכן נבחר את הטוב ביותר.

ברגע שיהיה בידנו את הפתרון היעיל ביותר, יחד עם התוצר הפרודוקטיבי ביותר, נוכל לטפל בבעיה במהירות האפשרית וביעילות המותרת.

המטרה שלנו היא כמובן להוביל מהלך שיטפל בבעיה ויפתור באופן תמידי, אם זה לא יהיה אפשרי, אז לפחות למצוא תוצר יחד עם פתרון שיוכלו לטפל בבעיה לפחות לזמן רגעי ובכך לתקוף את הבעיה מכל הכיוונים.

להקנות לאנשים את הזכויות שנפגעו בעקבות המפגע, ועל ידי כך לטפל בבעיה משורשה. אנחנו מקווים שנגיע לתוצר הטוב ביותר על ידי אותו תהליך בפרק הנ"ל.

בעז"ה נגיע לשורש הבעיה, נכרות את העשבים המזיקים, ובכך נחזיר לכולם את האיכות החיים המגיעה להם.

6.1. תוצר א': מכתב לעיריית בני ברק**הקדמה:**

זהו הרעיון שמר עורקבי הציע בראיון בפרק המחקר- לכתוב מכתב לעירייה ולבקש שהבעיה תטופל. נשמע כמו משהו קליל, ואכן קל לביצוע. ננסח מכתב בו נציג את הבעיה הקיימת של הצבע הדהוי בשפת התחנה בקובלסקי חמש. נציין כי הבעיה מזיקה מאוד, ושהיא מהווה סכנה גדולה מאוד לעוברי אורח ודיירים, או כל בן אדם אחר בסביבה.

יתרונות:

- ✓ נגיש וזמין
- ✓ קל לפעול, לא דורש המון כוח אדם

חסרונות:

- ✓ בדרך כלל לא יעיל (כמו שאמר מר עורקבי)
- ✓ יש סיכוי להתעלמות מלאה בגלל לחצים ממקומות אחרים על דברים שיותר חשובים בעיניהם.
- ✓ יכול להיות התנגדות מצד השכנים שפעלנו בלי רשותם
- ✓ לפעול עם רשות השכנים זה כאב ראש ענק

סיכום:

עד כמה שהתוצר הנ"ל קל להכנה ופשוט להוצאה לפעול, יש בו חסרונות רבים ולכן אי אפשר לדעת אם הוא הטוב מהשתיים הבאים שיוגשו. אולי נשלב אותו בתור שלב מהתוצר הסופי? לאחר ניתוח של שתי התוצרים הבאים, נוכל להחליט יותר טוב אם תוצר א' יעיל או מזיק מבחינתנו.

דוגמא למכתב:

לכבוד: ראש עיריית בני ברק הרב יעקב אשר

הנדון: – צבע דהוי בתחנת אוטובוס ברחוב קובלסקי 5

אנחנו תלמידי הישיבה התיכונית שבקריית הרצוג, ובמסגרת מטלת ההגשה באזרחות הגענו למפגע תעבורתי קשה מאוד באזור בית ספרנו.

אנחנו רוצים לטפל בבעיה, ומבקשים את עזרתך, מאחר וזהו תפקיד העירייה לטפל בבעיות מסוג זה.

הפתרונות שאנו מציעים הם כדלהלן:

(א) צביעת התחנה מחדש

(ב) העברת התחנה למקום אחר

(ג) מחיקת התחנה

אחרי ניתוח ומחקר מעמיק הגענו למסקנה שהפתרון הראשון - הוא צביעת התחנה מחדש - הוא היעיל ביותר. אנו מבקשים תיקח זו לתשומת ליבך ותפעל בנידון.

נרצה לציין גם כי בהנחה ומכתב זה לא יביא לנדרש, ננקוט בצעדים הבאים הנדרשים על מנת לפתור את הבעיה שפוגעת לנו באיכות החיים ושוללות מאיתנו זכויות המוענקות לנו כאזרחים במדינה דמוקרטית.

בכבוד רב,

דביר חרד ואוהד עורקבי

6.2. תוצר ב': עצומה לעיריית בני ברק

הקדמה:

הרעיון הוא לעשות עצומה שרשום בה שדהיית הצבע ברחוב קובלסקי 5 הוא מפגע חמור ושצריך לטפל בו מיידית.

לשם כך אנחנו נצטרך ללכת ולהחתים הרבה אנשים וזה נשמע עבודה קשה ושתיקה הרבה זמן אבל אנחנו חושבים שזה שווה את המאמץ והזמן כי ללכת להחתים הרבה אנשים זה מראה שזה רציני והרבה מהעם חושבים כמונו.

יתרונות:

- ✓ בעל השפעה
- ✓ עוצמתי ובטוח ישנה משהו

חסרונות:

- ✓ קשה לביצוע
- ✓ קשה לארגון
- ✓ יהיו מתנגדים

סיכום:

הרעיון של עצומה הוא כמו הרעיון של מכתב פרטני ממני כדייר. ההבדל היחיד הוא מסת האנשים.

ברגע שקבוצה של אנשים חותמת על מכתב שאומר שמפריע לה משהו, זה לא בנאדם אחד או שתיים, זו כמות גדולה של אנשים, ולכמות יש כוח. זה מחייב את העירייה לעשות משהו בנידון. למרות כל החסרונות והקשיים בביצוע העצומה, אני חושב שזהו פתרון מאוד יעיל ושהוא שווה את המאמץ.

6.3. תוצר ג': הפגנה ברחובות העיר**הקדמה:**

הרעיון הוא לעשות הפגנה שכוללת הרבה אנשים שישתתפו בה, נראה להרבה אנשים את המפגע ונסביר להם עד כמה זה מסוכן וחמור.

נגיד להם שיצטרפו אלינו להפגנה ויעזרו לנו לתקן את המפגע ולדאוג שזה לא יקרה שוב. זה נשמע מסובך וכמעט בלתי אפשרי אבל אם באמת נשקיע זמן ומאמץ נצליח להקים הפגנה.

יתרונות:

- ✓ בעל השפעה וודאית
- ✓ יגרום לרעש בתקשורת

חסרונות:

- ✓ קשה לארגון
- ✓ אין זמן לאסוף אנשים
- ✓ האם הבעיה כה משמעותית?

סיכום:

הרעיון של ההפגנה הוא קצת קיצוני יחסית לשתיים הקודמים. ניקח את הצעד הזה לפי דעתי רק במצב ממש נוראי של התעלמות מוחלטת או משהו על אותם מאזניים.

בכללי, למרות שההפגנה היא נורא יעילה, היא קצת מוגזמת יחסית למצב המצוי, אז זה כרגע עושה רושם של משהו לא לגמרי ריאלי בכל הדרך לבקש שיצבעו את השפה של תחנת האוטובוס.

בסופו של דבר מה שיקבע זה היעילות, לכן יש סיכוי טוב להפגנה, נשאלה היא רק אם לא איבדנו טיפה פרופורציות ברגע שנחליט לעשות הפגנה עבור צביעה של כמה אבנים במדרכה...

תכנית ביצוע להפגנה:

הפגנה זו צריכה להיות היעילה משתי התוצרים הקודמים, ולכן נתכננה כך שיהיה בלאגן בתקשורת על הנידון.

נחלקה לפי שלבים:

- (א) חסימת רחוב קובלסקי וחילוק פליירים על הזכות למידע
- (ב) חסימת קריית הרצוג מהחלוצים והסברת השערורייה והזלזול מבחינת העירייה.
- (ג) יציאה ושליחת שלוחות בכל העיר.
- (ד) פנייה לעיתונות ורשתות טלוויזיה שיעזרו במהלך.
- (ה) לאחר כמה ימים, מתרכזים מחוץ לבניין העירייה, שילוט וכל הדרוש על מנת להבהיר את חומרת העניין.

כל זה צריך להספיק. ברגע שהתקשורת נכנסת לתמונה, הכל אפשרי. כל מה שאנחנו צריכים זה להמשיך להשמיע את כולנו, זו זכותנו לדרוש את הזכות למידע! ומי שיפגע בה יפגע בעצם חיינו במדינה דמוקרטית!

בהצלחה !!

6.4. סיכום ותוצר סופי : עצומה

הצענו שלושה תוצרים, כולם בעלי יתרונות וחסרונות, כולם מועלים ומזיקים, עכשיו נותר לבחור את דרך הפעולה שלנו.

דרך הפעולה שלדעתנו היא היעילה ביותר היא להתחיל עם עצומה. לרכז את כוחותינו וללכת לאסוף חתימות של אנשים שיסכימו עם הדעה שהצבע הדהוי מזיק מאוד להם בתור דיירים, עוברי אורח, נהגים, אורחים וכל דבר אחר. לאחר מכן ננסח מכתב יפה וניצור עצומה. בעצומה ראשונית זו נאסף אך ורק 500 חתימות- הרי מדובר בשכונה אחת.

העצומה תשלח לעירייה, וברור לנו שבפעם הראשונה תהיה התעלמות מוחלטת ממנה.

פעם שנייה תשלח העצומה לאותו מקום, רק שהפעם נדאג להכפיל את כמות החתימות לאלף. זה כבר יתחיל להזיז עניינים ונקווה שהעירייה תיקח את הצעדים הנחוצים כדי לסדר את הבעיה ולתקן את הזכות שנפגעה.

אם גם זה לא יעבוד, נצטרך לעבור לתוצר ג' - ההפגנה. ניזום הפגנה ברחובות קריית הרצוג וזה יוכיח לעירייה עד כמה מזיק לנו המצב של הצבע בתחנת האוטובוס ! למרות שזה נשמע טיפה מוגזם, אם נגיע למצב הזה, נצטרך המון אנשים שזה אכן יפריע להם. אם הם יסכימו לקחת חלק בהפגנה, בהחלט צריך לעשות הפגנה ואין זו שום הגזמה.

בסופו של דבר החלטנו לשלב בין תוצר ב' וג'. סוג של תשתית, או תכנית פעולה. מתחילים עם עצומה קטנה, מכפילים את כמות החתימות, ולאחר ששתי הדברים הללו נכשלים הולכים לצעד הקיצוני ביותר- הפגנה. אחרי ההפגנה אין מה לדאוג, בטוח שיתקנו את המצב. למה לא לעשות את ההפגנה מלכתחילה ? כי אם נתחיל עם ההפגנה, נראה כמו אנשים שאיבדו את השכל הישר, זו תהיה הגזמה מוחלטת לשלוף בהתחלה את הג'וקר שלנו.

בהצלחה לנו !

יומן למידה אישי - דביר חרד

:17.2.2012

היום נפגשתי יחד עם אוהד והלכנו לחפש מפגעים ברחבי בני ברק. אני חייב להודות שהמטלה לא הייתה קשה למצוא רבים כאלה, מה שהיה קשה היה למצוא משהו שאחרים עוד לא לקחו, לכן צילמנו כמה וכמה מקומות, והמורה בסופו של דבר בחר את מה שאף אחד עדיין לא ביקש לעשות.

את אותו היום ביליתי ברחובות בני ברק עד שמצאנו את התחנה ברחוב קובלסקי חמש, זה תפס את עינינו וקיבלנו את האישור לעבוד עליו!

ברגע שהראנו את התמונות למורה קיבלנו אישור מידי בלי תהיה מרובה, והתחלנו לתכנן איך נעבוד ומי על מה. הצענו כל מיני רעיונות, עד שהגענו לחלוקה שווה של העבודה ברוך ה'.

שבת שלום!

:20.2.2012

היום ניסחנו כבר שאלות לשאלון. הלכתי לתחנה ושאלתי את השאלות, אני לקחתי על עצמי את השאלון ואוהד את הראיון. בשאלון רב האנשים מעל גיל 40 ראו במעשי עבודה ראויה לשבח, ומתחת לגיל 40 חשבו שאני מוזר ורצו לסיים את השאלות כמה שיותר מהר...

עוד דבר מעניין ששמתי לב אליו בתחנה הוא שהרוב היו נשים, ושלמעט לכמה מהן, רק לגברים היה רישיון. אני מצאתי את העובדות הנ"ל די מעניינות.

הייתי בתחנה בסביבות השעה חמש, ואני חייב להודות שהתחנה הייתה די שוממת. בשלב כלשהו הגיעו קבוצה של בערך חמישה אנשים (גברים ונשים), והם מילאו לי בערך חצי מהשאלון... מצאתי את עצמי שוהה בתחנה לבערך חצי שעה עד שאספתי את כל הנתונים אליהם הייתי זקוק.

:24.2.2012

התחלנו לחפש אחר מקורות. בעצם זהו שקר, לא התחלנו לחפש. אוהד ואני קבענו שהוא זה שמחפש, ואני זה שמסדר ומסכם וכו'. אז יהיה יותר נכון לומר אוהד התחיל לחפש מקורות, וכבר שלח לי מקור אחד

שהוא בעצם פסק דין על משיהו שחנה במקום שהיה אסור לו רק בגלל חוסר מדיע- קשור ישירות לנושא שלנו ! איזה מזל...

1.3.2012

היום כבר סיימנו לעבוד על הפתרונות... אני כתבתי חלק מהפתרונות, ואוהד הציע רעיונות רבים. אני כתבתי את הפתרון הראשון והשני, ואת המסקנות. הפתרון השלישי הוא של אוהד, ולא לקחנו אותו בסוף ☺. התחלתי לעבוד התוצרים... אני כותב את התוצר הראשון, אוהד את השתיים האחרים, ושוב אני את הסיכום, ככה אני שומרים על מרקם זהה לאורך העבודה. עד עכשיו נהייתי מכתיבת העבודה מכיוון שהיא זרמה לי ולא דרשה ממני מחשה מרובה.

כאן בתוצרים יש דרישה מחייבת לחשוב, ואין לי כוח !

2.3.2012

היום יום שישי. נשארתי בבית כי התבטל שיעור שהיה אמור להיות לי בישיבה ועבדתי על העבודה בכל הכוח. סיימנו את המקורות סוף סוף. לקח לנו המון זמן למצוא את המקורות, לנתח, להבין וכל הכרוך בכך. אוהד מצא את המקורות, ואני סידרתי, שכתבתי וסיכמתי. את המקור השלישי אני מצאתי כשחיפשתי אחר הזכות למידע, והגעתי לאתר שהתאים בול לנושא שלנו...

אני לא יודע עד כמה בסדר זה לעבוד מהאמצע לסוף להתחלה, אבל רק עכשיו כתבתי את החלק של ניסוח הבעיה האזרחית... לא הכרתי את כל הזכויות עד עכשיו ולמדתי אותם במיוחד בשביל שאוכל לענות על השאלות בנוגע לאיזה זכויות נפגעו במפגע התחבורתי שלנו...

3.3.2012

מוצאי שבת.

אני מוצא את זה די משעשע שרק עכשיו עשינו את התיאור הפיזי. הלכתי להביא תמונות איכותיות של המפגע, וסידרנו אותם בעמוד 3, ככה שגם מפה יהיה, וגם מי שאף פעם לא היה במקום יוכל לראות את

המקום ולהבין את חומרת העניין. נותר לנו עוד כמה דברים לעשות ואז העבודה שלנו תהיה מוכנה להגשה !
נקווה לטוב בעזרת ה'.

4.3.2012

יום ראשון בערב...

לה היה לי הרבה זמן לעבוד היום, לא הייתי בבית רוב הזמן. אבל היום המורה פתח לנו את חדר מחשבים וזה נתן לנו זמן לעבוד על העבודה. כרגיל נשאר לנו כמה סיכומים לעשות... התוצר הסופי השארתי למחר... אני מקווה בהחלט שיהיה לי זמן ! הרי הגשה זה ב 6.3, אני דיי מיציתי להיום.

5.3.2012

מחר מגישים את העבודה !

עברתי על הכל, לראות שלא חסר כלום, ניסחתי תוצר סופי איכותי, ראיתי שהיה חסר משהו בפתרונות אז עשיתי מה שיכולתי. עכשיו כל מה שצריך לעשות זה להגיש מחר בבוקר ולקוות לציון טוב מהמורה. ההגשה המוקדמת של מחר זה למעוניינים במאה- המורה בודק, אומר על מה לתקן, וכך אפשר לקבל מאה עגול ויפה. זוהי המטרה בכל מקצוע, וכאן זה אפשרי, לכן אנחנו מודים למורה.

פורים שמח !